

[Ministeren for handel, industri og søfart.] viking. Tværtimod må vi nu trækkes med følgen af de tidligere års underskud i form af en betydelig offentlig gæld, der skal afdrages og forrentes. Hertil kommer de vanskeligheder, der knytter sig til den stedfindende forringelse i vor dollarbalance samtidig med nedgangen i den amerikanske dollarbistand. Dette problem er i virkeligheden overordentlig alvorligt, og det er i dag ikke til at se, hvorledes man skal overvinde de vanskeligheder, der rejser sig heraf.

Medens dollarproblemet er et problem om at fremskaffe den fornødne valuta til at dække den strengt nødvendige import, har vi et andet valutaproblem, ganske vist af betydelig mindre omfang og af anden karakter end dollarproblemet. Jeg finder anledning til at omtale dette, fordi det på et andet felt illustrerer, at forholdene ikke i den grad er normale, at vi i øjeblikket — selv bortset fra de specielle dollarspørgsmål — fuldtud kan afvikle de restriktioner, der gælder for handelen med udlandet. Jeg tænker her på vor samhandel med Argentina. Argentina har i det sidste par år haft en dårlig høst, og landet har følgelig økonomiske vanskeligheder, som i det sidste års tid har givet sig udslag i en ret kraftig inflation. De argentinske priser er steget så stærkt, at man i dag i det store og hele ikke kan købe argentinske varer uden at måtte betale betydelige overpriser i sammenligning med de priser, man må betale i andre lande. På den anden side opnår de danske eksportvarer på grund af inflationen i Argentina meget lønnende priser, og tendensen i den sidste tid har derfor været den, at importen fra Argentina skrumpede ind, medens der har været en betydelig stigning i eksporten. Medens vi tidligere havde vanskeligheder overfor Argentina med at indtjene tilstrækkelig valuta til betaling af importen derfra, er udviklingen i den seneste tid nærmest gået i retning af, at der ville opstå stigende tilgodehavender i Argentina som følge af den voksende eksport og den formindskede import. Det ville naturligvis være uheldigt, hvis man skulle lægge en stærk bremse på eksporten for at undgå en indefrysning af tilgodehavender i Argentina, og den tanke kunne derfor naturligt melde sig, om man burde gennemføre en eksportafgiftsordning, hvorved man afkrævede eksportørerne en del af avancen ved eksport til Argentina og samtidig fik midler i hænde til at billiggøre importen således, at de argentinske varer kunne hjemtages til rimelige priser. En sådan foranstaltning kunne medføre, at samhandelen

kunne holdes oppe på et ønskeligt niveau både med hensyn til at fremskaffe vigtige eksportvarer fra Argentina såsom korn og foderstoffer og med hensyn til at benytte den gunstige eksportkonjunktur til at søge fastholdt et marked for vore industrivarer i Argentina. De tendenser i samhandelen med Argentina, jeg her har nævnt, er imidlertid ikke så afklarede, at jeg vil mene, der i øjeblikket er anledning til at etablere specielle udlicningsordninger med henblik på samhandelen med dette land. Forholdene kan imidlertid meget vel udvikle sig på en sådan måde, at spørgsmålet må tages op.

Det område, som har størst betydning i vor samhandel med udlandet, er som bekendt de samarbejdende Marshalllande eller OEEC-landene, som de ofte benævnes, og overfor disse lande har vi stadig kunnet glæde os over en fremadskridende normalisering af samhandelsforholdene, bl. a. gennem den udvidede liberalisering. Dette samarbejde mellem Marshalllandene giver naturligvis stadig anledning til forskellige problemer af handelspolitisk art for de enkelte landes vedkommende. Hvad angår vor valutabalace overfor disse lande, har udviklingen i den sidste tid, som jeg lige har redegjort for, vist en bedring, som forhåbentlig vil vise sig holdbar.

Et vigtigt spørgsmål i forbindelse med samhandelen med OEEC-landene har været frigørelsen af importen. Trods de valutारiske problemer, der har været, er det som før nævnt lykkedes, siden vareforsyningsloven sidst blev forlænget, at udvide liberaliseringen i overensstemmelse med det formål, der er nedlagt i selve loven. Der er således i juli og november måneder sidste år foretaget væsentlige udvidelser af liberaliseringen, hvortil kommer den særlige liberalisering af lastvognschassiser fra begyndelsen af indeværende år. Som sagt er vi nu nået så langt med liberaliseringen af samhandelen med Marshalllandene, at vor liberaliseringsprocent i øjeblikket er 65, der fordeler sig med 60 pct. på næringsmidler, 86 pct. på råvarer og 51 pct. på bearbejdede varer. I disse liberaliseringsprocenter er medregnet de liberaliserede varer, for hvilke deponering skal finde sted. Som bekendt betragter den europæiske økonomiske samarbejdsorganisation ikke deponeringsordninger som en fuldstændig liberalisering, men efter omstændighederne som et væsentligt skridt i den retning. Hvis de sidste måneders bedring i valutasisituationen kan fortsættes, skulle en væsentlig forudsætning være bragt tilveje for at foretage yderligere frigørelser i overensstemmelse